

Schaepmanbulletin

Uitgave van de Dr. Schaepmanstichting

Pagina 1

*Van de redactie
De bedrijfsarts*

Pagina 2

*Uit de GMR
Personalia*

Pagina 3

Heart Dance Award

Pagina 4

*Bea op bezoek?
Kunstkoppen*

Pagina 5

*Bouke Posthuma
Omzien met plezier
Identiteitsondersteuners.*

Pagina 6

Column

VAN DE REDACTIE

Beste lezer. U denkt vast dat u wel wat anders te doen te hebt, zo vlak voor de zomervakantie, dan lezen van dit bulletin. Toch nodigen wij u graag uit om er even de tijd te nemen. Want de bedrijfsarts, Pieter Stapelkamp stelt zich voor. Lang niet iedereen kent hem "gelukkig". De GMR zit in een fase van voortschrijdende professionalisering. En wat ook professioneel was, was het optreden van leerlingen van De Schothorst tijdens de finale van de Heart Dance Award in Amsterdam. Dezelfde school laat u kennismaken van het kunst- en cultuurproject "Kunstkoppen".

Een onverwacht koninklijk bezoek aan Hengelo konden we lezen in de krant maar wat er niet in stond was haar bezoek met de kroonprins aan de KBHZ locatie Don Bosco.

Bauke Posthuma ziet om in plezier. Velen kennen hem nog, deze 77 jarige Twentse Fries en zij die hem niet kennen leren hem kennen in zijn verhaal.

Gerrit Klaassen beschrijft het belang van de identiteitsondersteuners. Het zijn de bemiddelaars van geestrijke bouwstoffen voor de schoolorganisatie.

Nog slecht een paar weken, vol met voetbal en afronding van het schooljaar. De redactie wenst u daarbij veel sterkte en een welverdiende vakantie. En vooral: "Gezond weer terug!"

DE BEDRIJFSARTS

De invoering van de Wet verbetering Poortwachter in 2001 was erop gericht het ziekteverzuim in alle sectoren terug te dringen. In het onderwijs, ook bij de Dr. Schaepman-

stichting is een daling waar te nemen maar niet zo opzienbarend als in sommige andere bedrijfstakken. De bedrijfsarts Pieter Stapelkamp schrijft dit toe aan de hoge verzuimdrempel, de zwaarte van het vak en een over het algemeen hoge arbeidsethos. In het basisonderwijs wordt de heer Stapelkamp voornamelijk ingezet voor verzuim- en reïntegratiebegeleiding. Helaas heeft hij dan minder zicht op de meerderheid van medewerkers die niet ziek zijn, terwijl die toch problemen op de werkplek of in het functioneren kunnen ondervinden. Zijn werkveld bevindt zich in het bijzonder in het domein van de ziekten die werkgerelateerd zijn. Hij heeft wel het vermoeden dat het basisonderwijs een "smalle" structuur

Pieter Stapelkamp, bedrijfsarts bij Santar

heeft. Daarmee bedoelt hij dat er weinig verschillende functies zijn en op den duur natuurlijke prikkels kunnen ontbreken. Zo komt het voor dat leraren die nog niet zo lang in dienst zijn, er achter komen dat ze het verkeerde vak gekozen hebben, het onderwijs verlaten en iets anders kiezen. Een verstandige keuze die niet voor iedereen is weggelegd. Zeker niet als na vele jaren een vorm van beroepsvermoeidheid optreedt. Hij pleit er dan ook voor, dat leerkrachten, ongeacht de leeftijd moeten meegroeien, veranderingsbereid moeten zijn, zelf de prikkels moet blijven zoeken. Anders raak je achter, wat schade kan toebrengen aan het zelfvertrouwen. Met het opzetten van een POP is een goede ontwikkeling ingezet bij de Dr. Schaepmanstichting. Hiermee stimuleer je zowel de werknemer als de werkgever om te blijven zoeken om mensen blijvend in te zetten.

Het zal echter niet zo zijn dat ziekteverzuim kan worden uitgesloten. Er kunnen vele oorzaken zijn, ook buiten het werk om, waardoor mensen min of meer langdurig niet in staat zijn het zware vak onderwijs uit te oefenen. En belangrijk instrument om het verzuim te beperken ligt dan wel in Wet verbetering Poortwachter. De directeur is verplicht om het verzuim snel te melden. Dat hij daarbij de vraag stelt of de leraar kan aangeven of hij een vermoeden heeft hoe lang het zal duren en of de symptomen te maken hebben met het werk is voor Stapelkamp vanzelfsprekend. Een ander belangrijk onderdeel uit de wet is het reïntegratieplan. De bedrijfsarts stelt de probleemanalyse op en basis

daarvan geven de werkgever en werknemer inhoud aan het reïntegratieplan.

Tijdens het Socio Medisch Overleg waar in het geval van de Dr. Schaepmanstichting Hans Timmen, de (locatie)directeur van de zieke werknemer en de heer Stapelkamp deelnemen worden de laatste adviezen uitgebracht m.b.t. mogelijkheden en beperkingen in belastbaarheid. Hierbij is het van belang dat hij op de hoogte is van wat er op school speelt en hoe de werkgever daar tegen aan kijkt.

De uitvoering van het reïntegratieplan is in handen van de casemanager, in de meeste gevallen de (locatie)directeur. De laatste moet over een aantal vaardigheden beschikken om het plan naar een goed resultaat te leiden. Hij moet vooral niet naïef zijn. Met andere woorden, hij moet de verschillen doorhebben. De ene persoon is eerder ziek dan de ander. En hij moet zich afvragen of een bepaalde levensstijl de ziekte heeft veroorzaakt. Hij moet in zijn team duidelijk maken dat de collega ziek is maar hij moet discreet omgaan met privé gegevens die een zaak zijn tussen de leerkracht en de directeur.

Een andere belangrijke eigenschap is bedachtzaamheid. Dat betekent goed nadenken over het doen en laten ook over wettelijk vastgestelde zaken. En bij vragen en twijfel stelt Stapelkamp het op prijs dat er contact met hem wordt opgenomen.

In het bedrijfsleven zijn controles thuis niet ongewoon en worden op sommige plaatsen returncoaches ingezet. In het onderwijs is dat not done al zou dat in sommige gevallen niet verkeerd zijn. En wat betreft returncoaches, "een bedrijfsarts zou er zelf één moeten willen zijn". Dat brengt Stapelkamp meteen ook op de rechten en plichten. De rechten zijn vervat in het reïntegratieplan en de plichten moeten bekend zijn bij de werknemer. Als je in de ziektewet bent geraakt door klachten van psychische aard kun je bijvoorbeeld niet zo maar op vakantie gaan. Dat kan alleen in overleg met de werkgever die geadviseerd wordt door de bedrijfsarts. Het is zelfs zo, dat als een huisarts of behandelend psycholoog zo'n weekje - er - tussen - uit aanbeveelt, de bedrijfsarts het uitein-

delijke oordeel geeft of dat past binnen het plan van aanpak.

Uiteindelijk is het echter de werkgever die al dan niet daadwerkelijk toestemming verleent.

Sommige scholen voor voortgezet onderwijs laten een periodiek arbeidsgezondheidskundig onderzoek (PAGO) doen bij leerkrachten van 45 jaar en ouder. In het basisonderwijs gebeurt dat (nog) niet. Werknemers doen er wel verstandig aan hun eigen gezondheid goed in de gaten te houden en bijvoorbeeld de huisarts eens vragen een onderzoek te doen naar bloeddruk, cholesterol, bloedsuikergehalte e.d.

UIT DE GMR

Dat de GMR van de Dr. Schaepmanstichting jarenlang een kwijnend bestaan leed hoeft geen betoog. Inmiddels is de "professionalisering" in volle gang. Hiervoor is de onderwijsbond CNV ingeschakeld die op haar beurt de heer Peter van Essen heeft benaderd om ons in dit proces te begeleiden. Belangrijkste doel is te komen tot een positiefkritische houding en bovenal tot afstemming, zowel met het bovenschools management als met de GMR-leden onderling.

Binnen de GMR zijn naar aanleiding van het bestuursformatieplan en het zorgplan subgroepjes gevormd die de betreffende plannen hebben bestudeerd. In het eerste half uur van de GMR-vergadering waarbij het bovenschools management niet aanwezig is worden de bevindingen besproken en nemen we een standpunt in.

Inmiddels heeft de GMR ingestemd met zowel het Bestuursformatieplan, het Zorgplan en de notitie over het Functiehuis, met een compliment aan het BMT voor de deskundige wijze van samenstelling.

Wil je meer weten over het functiehuis en de overige plannen, trek gerust je collega aan de jas die in de GMR zit. Die weet van de hoed en de rand.

Een ander gevolg van de voortschrijdende professionalisering is het "technisch" overleg dat de voorzitter en secretaris voorafgaand aan een vergadering hebben met het BMT met de bedoeling om duidelijk te krijgen wat er de komende tijd of in de volgende vergadering van elkaar ver-

wacht wordt.

Voor de langere termijn is het streven om het teamgevoel bij de leden te versterken, m.a.w. leden zo ver krijgen dat ze naar de vergadering willen en niet naar de vergadering moeten.

*Namens de GMR,
Jan Goorhuis (secretaris)*

JUBILEA

Op 10 juni j.l. werd Wilma Meirik-ter Avest van Katholiek Basisonderwijs Hengelo-Zuid in de bloemetjes gezet omdat ze 25 jaar in dienst was van de Dr. Schaepmanstichting.

Marcel Lucassen van Scholengemeenschap Beyaert vierde op 11 juni j.l. zijn 25 jarig dienstverband bij de Dr. Schaepmanstichting.

Op 27 juni a.s. viert Ans Wolthuis-Weustink haar 25-jarig jubileum op de St. Jan.

De redactie feliciteert deze jubilarissen van harte!!!

BEËINDIGING DIENSTVERBAND

Joke Sluiter-Harberink van de Titus Brandsmaschool gaat per 1 september a.s. gebruik maken van de FPU-regeling. Joke heeft zich dan 19 jaar voor de Dr. Schaepmanstichting ingezet.

Ook Hennie Huls van basisschool De Akker gaat de Dr. Schaepmanstichting verlaten. Hij is meer dan 40 jaar in dienst geweest bij de Dr. Schaepmanstichting.

Wij wensen Joke en Hennie veel gezondheid en geluk toe!

**BELANGRIJK
BELANGRIJK
BELANGRIJK**

**Noteer alvast in uw agenda:
Studiedag voor het personeel van de Dr. Schaepmanstichting op 8 OKTOBER 2008 !!!!**

HEART DANCE AWARD.

"Op het laatst ben je het wel zat," zeggen de 55 leerlingen van De Schothorst, die op 16 april feestelijk werden binnengehaald op het schoolplein na hun landelijke overwinning van de felbegeerde Heart Dance Award. De wedstrijd is een initiatief van de Nederlandse Hartstichting om kinderen bewust te maken van een gezonde leefstijl. Gezond eten, ontspanning en bewegen zijn dan wel geen garanties maar wel voorwaarden. De leerlingen van de groepen 7 en 8 zijn vanaf oktober 2007 bezig geweest met een gezondheidsproject en het inoefenen van de winnende dans, die is geïnspireerd door Afrikaanse muziek. "Het moest er een keer van komen door te dringen tot de finale", zegt een gedreven Jacqueline Kerklau. Maar je kunt het wel willen, maar zonder steun en enthousiasme van de kinderen, de collega- leerkrachten en het hele team ben je nergens. En vooral niet te vergeten de ouders, die onder leiding van een moeder die costumière is bij de Reisopera, voor de zevende keer voor de prachtige outfit zorgde. De choreografie lag echter in handen van Jacqueline, die zich allerlei vormen van

dans uit pure hobby heeft eigenge- maakt. De verzoeking van de leerlingen en van leerkrachten begon logischerwijs te komen. Er is toch ook nog meer... Maar de overwinning in het Rabotheater met een plaats in de halve finale in De Flint in Amersfoort gaf direct weer die nieuwe energie. En toen

De prijzenkast van De Schothorst is te klein voor de grote bokaal.

Met het in de wacht slepen van de eerste prijs heeft de Schothorst een mooie klimwand gekregen. Onlangs heeft de feestelijke opening plaats gevonden waarbij de Nederlandse kampioen Wouter Jongeneelen een klimclinic verzorgde voor de kinderen. Inmiddels wordt de klimwand veelvuldig gebruikt.

het uitzicht op de finale. Geen verwachting van winnen of verliezen maar een gevoel van bij de beste tien van Nederland te horen was al iets om trots op te zijn. En dan komen de zenuwen, die geen rol meer spelen als je op het podium staat en danst. Maar ze komen wel terug als je in de zaal zit, daar in The Convention Factory in Amsterdam. "Andere scholen zijn ook zo goed! En jury, toe schiet eens op!"

De zenuwen gieren door je heen tot dat moment dat Jochem van Gelder bekend maakt dat je hebt gewonnen. Dan ben je het niet meer zat. Dan was alles de moeite waard. Daarna de waardering van leerlingen en leerkrachten, van oud leerlingen die ooit ook op zo'n podium stonden, van ouders, familie van het schoolbestuur en via internet van heel veel scholen uit het hele land, ook van de "concurrenten".

Het hele evenement is landelijk gezien niet onopgemerkt gebleven. Op zaterdag 19 april werd de televisieuitzending van de finale maar liefst door 170.000 mensen bekeken en is nu nog steeds te zien via de site van de Heart Dance Award. Tevens zijn er op internet - Youtube - fragmenten te bekijken van dit dansfestijn.

Van subsidie bij dit project is geen sprake. Toch werden er forse onkosten gemaakt. Maar bedrijven en de winkeliersvereniging Hasselo waren zo royaal dat het natje en het droogje en de buskosten konden worden betaald. Chapeau!

En de toekomst? Misschien slaat De Schothorst een jaartje over. Want in principe doen alle leerlingen slechts één keer mee. En groep 7 was er nu ook bij. Maar ja, het bloed kruipt waar het niet gaan kan!

BEA OP BEZOEK?

Ja, hoor! Eindelijk was het dan zover. Op de vrijdag voor Koninginnedag bracht Beatrix een bezoek aan onze Don Boscoschool. Natuurlijk was haar zoon Willem ter ondersteuning aanwezig. Beatrix sprak haar "landgenoten" toe vanaf het "balkon" en daarna kon de grote tekenwedstrijd op het plein beginnen. Willem had natuurlijk een grote rol in de jurering van alle kunstwerken en dat is naast z'n zware taak als watermeester natuurlijk een flinke uitbreiding van taken.

Wilt u ook volgend jaar een bezoek van Bea en Willem? Meld u dan vroegtijdig aan. Gezien de overvolle agenda kunnen we niet garanderen dat uw verzoek gehonoreerd wordt.

PROJECT: KUNSTKOPPEN

Begin april is basisschool De Schothorst gestart met een cultureel project "KunstKoppen". Het project werd feestelijk geopend in de hal van de school met behulp van levende kunst-koppen.

Twee kunstenaars, verbonden aan het Kunstcentrum Hengelo hebben gedurende een week een les verzorgd in alle groepen. In deze les werd er samen met de kinderen gekeken naar gezichten, uitdrukkingen en portretten in verschillende stijlen uit de kunstgeschiedenis. Er werd uitleg gegeven

Een speciale manier van inleving in de stijl van de kunstenaar.

over gebruik van kleuren en vormen en hoe je gezichten in beeld kunt brengen. Hierna gingen de kinderen zelf aan het werk met het schilderen van een zelfportret op een echt schildersdoek.

Op het podium stonden enkele kunstwerken van kunstenaars tentoongesteld, waarmee een kunstbeschouwingsles kon worden gegeven. Er is met veel enthousiasme gewerkt aan de KunstKoppen en op 9 april werd het cultureel project feestelijk afgesloten met een tentoonstelling door de hele school van alle gemaakte kunstportretten en de kunstwerken die de leerlingen daarnaast nog onder begeleiding van de leerkracht hebben gemaakt.

BAUKE POSTHUMA**OMZIEN MET PLEZIER**

In het mooie stadje Harlingen aan de Waddenzee werd ik in februari 1931 geboren.

Bij mijn doop zei de pastoor dat er geen heilige Bouke bestond (nóg niet, nee) en daarom kwam er bij die naam nog Bonifacius, als een soort "Wiedergutmachung".

Ik bezocht de R.K. Jongensschool tot dat die in de vroege morgen van 5 november 1941 door een Engelse bom werd platgegooid. Een aantal weken hadden we geen school (letterlijk en figuurlijk) en daarna kwamen we bij de R.K. Meisjesschool in. Fijn, dachten we. Maar men had het zó geregeld dat we noch voor, noch na schooltijd, noch tijdens het speelkwartier ook maar één meisje te zien kregen.

Daarna ging ik naar de HBS. Door zeer onregelmatige lestijden, soms maar 1 x per week, omdat de school door de Duitsers gevorderd was, én door ziekte heb ik er vrij lang over gedaan.

In 1949 ging ik naar de St. Ludgerus-kweekschool in Hilversum. Een fijne tijd! Toen ik in de vierde klas zat heb ik o.a. een zekere Jan Woertman ontgroend.

In 1953 geslaagd. Ook toen was er een groot tekort aan leerkrachten. Omdat ik wegens "Broederdienst" niet in militaire dienst hoefde, kon ik meteen solliciteren. Met twee klasgenoten werd ik benoemd in Deventer. Ik aan de Houtmarktschool. Gelukkig maar want daar liep een hele leuke onderwijzeres rond.

Om een lang verhaal kort te maken: in Deventer haalde ik de Hoofdakte en de Trouwakte!

Miep en ik speelden toneel bij de Kath. Deventer Toneelkring. Het allerleukste was als we met Sinterklaas met allerlei collega's voor onze eigen (en andere) leerlingen toneelspeelden.

In 1958 solliciteerde ik in Hengelo. Men zocht een hoofd voor de St. Jozefschool. En... ik werd benoemd!

De school was een houten noodgebouw met drie lokalen. Twee klassen vonden onderdak in de St. Janschool. Op 16 juni 1961 kon een nieuwe, stenen school aan de Mozartlaan betrokken worden. Het KERKbestuur pakte "flink" uit met gebak voor het team en een lolly voor de kinderen. Een officiële opening vond niet plaats.

Toen de St. Rafaëlschool in 1964 officieel geopend werd, werd onze school toen ook maar geopend. Heel langzaam heb ik deze misser kunnen verwerken!

In 1985 gebeurde er iets zeer ingrijpends: we werden Basisschool. Ik moest opnieuw solliciteren naar de functie, die ik al 27 jaar had. En weer werd ik benoemd! Nu als directeur, maar met behoud van het hoofden-salaris.

In 1988, dankzij minister Wim Deetman, kon ik met de DOP (Dumping Ouder Personeel, of zoiets).

De St. Jozefschool kon ik met een gerust hart overlaten aan Theo Krabbe, die me nu nog voor elke vakantie even op komt zoeken, zodat ik nog steeds op de hoogte blijf van het reilen en zeilen in het onderwijs. Terugkijkend heb ik een geweldige mooie tijd gehad. Als hoofd had je ook gewoon een klas. Het was fijn werken met leuke en geweldige collega's. En één teamvergadering (in het begin) per jaar: wie gaan er over en wie niet?

Nu lees ik in het "Schooljournaal" een advertentie voor een directeur van een basisschool; Hij is een communicatief sterk en sociaal vaardige persoonlijkheid; is financieel en analytisch goed onderlegd; verwoordt in- en extern op een doortastende en consequente manier de specifieke eigen kenmerken.

Onderaan staat dan nog; "Een assessment (4xs) maakt deel uit van de sollicitatieprocedure". (Moet je daar schoon ondergoed voor aantrekken?). Dit is dan allemaal wel voor een school in de wereldhaven Enkhuizen.

Naast mijn werk was een van de allerleukste dingen in Hengelo mijn deelname aan het Schaepman-cabaret. Liedjes en sketches gemaakt, meegespeeld en vooral veel

gelachen. Samen met Leo Beerends heb ik nog aan de wieg gestaan van de Nieuwjaarsreceptie.

Na mijn afscheid heb ik nog een paar jaar op mijn oude school tekenles gegeven. Ook heb ik een aantal keren op verschillende scholen iets verteld over mijn belevenissen als kind in de Tweede Wereldoorlog. Aan het "Prikbord" werkte ik ook een tijdlang mee.

Nu doe ik wat vrijwilligerswerk in de Moeder Teresaparochie, zit in de Bewonerscommissie van onze flat, maak zo nu en dan eens een gedichtje, puzzel en lees veel. We genieten op bescheiden wijze van onze heerlijke vrijheid. En dát wens ik alle lezers van dit blad ook eenmaal toe!

Bouke B. Posthuma.

IDENTITEITSONDERSTEUNERS: bemiddelaars van geestrijke bouwstoffen in een schoolorganisatie

Uit de resultaten van de identiteits-enquête kwam twee jaar geleden naar voren dat bijna 90% van de ondervraagde leerkrachten aangaf vertrouwd te zijn met het gegeven dat er in hun school een identiteits-ondersteuner (i.o.-er) is. Meer dan 85% gaf te kennen dat in elke school ook een i.o.-er aanwezig dient te zijn.

Wat doet zo'n identiteitsondersteuner nou eigenlijk?

Allereerst is zij of hij schoolcontactpersoon op het gebied van levensbeschouwing en identiteit. Een van de taken van een i.o.-er is om te peilen waar identiteitsgevoelige zaken in school vragen om aandacht, analyse en aanpak. Verder vervult een i.o.-er een brugfunctie waarbij zij/hij o.m. als taak heeft het team te informeren over en te verwijzen naar - en daar waar mogelijk te ondersteunen en te begeleiden bij - aspecten die te maken hebben met het vak godsdienst/ levensbeschouwing, vieren op school en ander identiteitsgevoelige zaken.

Dat wil echter niet zeggen dat alle zaken die identiteit aanbetreffen ook op de schouders van die ene collega

kunnen rusten. Identiteit gaat in essentie iedereen aan en dient in wezen ook door iedereen in de schoolorganisatie gedragen en vormgegeven te worden. Met andere woorden: de identiteit van een school maak je met elkaar vanuit een bepaalde levensbeschouwelijke grondslag.

In veel onderwijsadvertenties lees je dat er van sollicitanten gevraagd wordt om 'mede gestalte te geven aan de katholieke identiteit van school'. Daar wordt een actievere houding verwacht dan wanneer van iemand gevraagd wordt om die identiteit alleen maar te onderschrijven.

Identiteit is in beweging en vraagt om onderhoud. Er is dan ook altijd wel een aspect (smal dan wel breed) dat aandacht verdient. Dit vraagt om een structurele en procesmatige benadering, waarbij dit aandachtsveld telkens weer op de agenda terugkeert. Om die reden is het dan ook belangrijk dat identiteitsontwikkeling vanuit verschillende richtingen

wordt gevoed:

Intern waar het de schoolse gang van zaken betreft voor wat betreft o.m. dagopeningen, vieringen, omgang met elkaar;

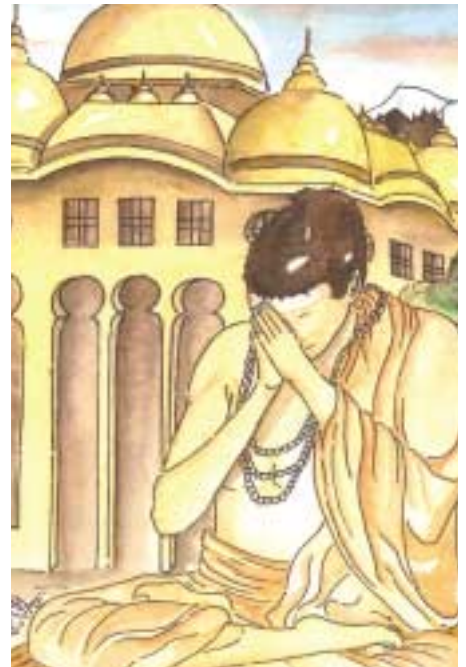
Extern waar het om de inbreng van 'buitenaf' gaat, bijvoorbeeld via de bijeenkomsten waarbij een identiteitsbegeleider aanwezig is;

Interscolair waar het gaat om uitwisseling van identiteitsaspecten tussen de verschillende scholen en waar identiteitsondersteuners, -begeleider en -medewerker van het centrum elkaar informeren en inspireren en van elkaar leren. Hiertoe komen zij een aantal woensdagochtenden bijeen. Als je wilt weten wat er op die ochtenden aan bod komt, vraag dan eens aan de contactpersoon van (jouw eigen school of) een van de (andere) scholen. Een verslag van de bijeenkomsten kun je bij hen of bij de directie opvragen.

Om een breder beeld te krijgen van de activiteiten rondom identiteit zal er in het nieuwe schooljaar telkens

een andere identiteitsondersteuner gaan berichten op welke wijze op haar of zijn school hieraan invulling wordt gegeven.

Gerrit Klaassen, identiteitsbegeleider

COLUMN

Wat gaat de tijd!

Eigenlijk heb ik er helemaal geen zin in om nu nog terug te kijken op het afgelopen schooljaar.

Ik wil weg, op vakantie, naar de zon om in de schaduw te gaan liggen met De ontdekking van hemel van Mulisch.

Ik wil weg om bergen te beklimmen, te zeilen en te raften om de elementen te overwinnen.

Ik wil weg om kastelen en kerken te bezoeken en een kaarsje opsteken.

Ik wil weg om los te komen, maar het lukt mij niet.

Want zou het echt waar zijn dat de hormoonhuishouding van mannen van middelbare leeftijd er voor zorgt, dat de juffen met korte rokken, naveltruitjes en laag decolleté er minder over klagen dat ze geen hulpvaders kunnen krijgen?

En zou het echt waar zijn dat dyslectische kinderen van hun probleem verlost worden als ze kunnen voorlezen aan een hond? En dat sommige

daaruit de conclusie trekken dat lesgeven een hondenbaan is? En zou Theo Krabbe er al aan hebben gedacht om sommige werkeilanden in de nieuwe oude Sint Jan in te richten als kennel?

Een piepklein artikel in de krant over rugzakleerlingen. Ze zouden toch betere resultaten bereiken in het Speciaal Onderwijs. Zou dat echt waar zijn?

En zou het echt waar zijn dat Jeroen Dijsselbloem nu al handenwrijvend denkt aan het voorzitterschap van een parlementaire commissie, die concludeert dat het basisonderwijs zo slecht nog niet is?

Even terzake: Ik hoop dat mijn collega niet vergeet om voor vrijdag 29

juni, de laatste schooldag, te reserveren bij De Twee Wezen of De Appel of...maakt niet uit waar! Daar treft het onderwijs zich in een vrolijke stemming.

Ik ga naar Frankrijk en misschien naar Griekenland en ik heb volgend jaar groep 5, samen met Anja. Beloofd een leuk jaar te worden. Geen Eerste Communie dit jaar! Lachen! Ha, ha. Haar BMI is wel wat aan de hoge kant maar ze is heel tevreden over zichzelf.

Wanneer zien we elkaar weer terug? Oh de laatste week van de vakantie. Dan kijken we echt vooruit naar het schooljaar 2008/2009 en naar Pauw en Witteman. Wat gaat de tijd!

COLOFON

Uitgave
Dr. Schaepmanstichting
Enschedesestraat 68
7551 EP Hengelo
Tel: 074-242 45 45
Fax: 074-291 83 40

Redactie:
Yvonne ter Elst
Albert Groot Rouwen
Marcel van Harten

Drukker:
Ton Baake

Email: secretariaat@drschaepmanstichting.nl